

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Martina Láníčka ve věci

žalobce: **VIA MARIS s.r.o., IČO 25856651**
sídlem Mosty u Jablunkova 479, 739 98 Mosty u Jablunkova
zastoupená daňovým poradcem Ing. R. L.

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 26.11.2015 č.j. 41045/15/5300-22441-701296,
ve věci daně z přidané hodnoty

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 26.11.2015 č.j. 41045/15/5300-22441-701296, jímž bylo změněno ve výroku napadeného rozhodnutí specifikovaným způsobem rozhodnutí Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 24.10.2013 č.j. 2665842/13/3218-24800-801155, kterým byla žalobci doměřena daň z přidané hodnoty za zdaňovací období duben 2012 a současně uložena povinnost uhradit penále.

Shodu s prvopisem potvrzuje

2. V podané žalobě žalobce nejprve uvedl, že v rozhodném zdaňovacím období obchodoval se surovým řepkovým olejem v obchodním řetězci zahrnujícím společnost JiMa Trade s.r.o., podnikatele R. F., žalobce a polskou společnost MASA POLAND. Přepravu zboží do

Polska nezajišťoval žalobce, ale byla uskutečněna osobou na předchozím článku řetězce na její účet a na základě pokynů přímého dodavatele žalobce tak, že zboží žalobci dodala do areálu společnosti KOMAGRA v Tychy v Polsku. Na základě toho žalovaný dospěl k závěru, že k intrakomunitárnímu dodání zboží došlo na předchozím článku řetězce, takže místo plnění se posuzuje podle ust. § 7 odst. 2 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, v platném znění (dále jen „ZDPH“), tj. tam, kde přeprava zboží začíná a z hlediska žalobce se následné dodání zboží pro společnost MASA POLAND posuzuje podle § 7 odst. 1 ZDPH, tj. tam, kde se zboží nachází v době, kdy se dodání uskutečňuje. V případě žalobcem deklarovaných plnění týkajících se dodání zboží polskému odběrateli se tedy jedná o tzv. klidovou dodávku a místem plnění je Polsko. S ohledem na ust. § 2 odst. 1 ZDPH pak tato plnění nejsou předmětem daně podle tohoto zákona. Proto žalovaný změnil dodatečný platební výměr s tím, že dodávku mezi žalobcem a společností MASA POLAND nelze označit za intrakomunitární dodání, k němuž došlo již na předchozím článku řetězce, a proto žalobci nemohl vzniknout nárok na odpočet daně podle § 72 ZDPH ze zdanitelných plnění přijatých od dodavatele F. Žalobce podle žalovaného nepřijal tuzemské zdanitelné plnění, ale pořídil zboží s místem plnění v Polsku. Žalobce s těmito závěry žalovaného nesouhlasí.

3. Dále žalobce namítl následující žalobní body:

1) Žalobce předložil v souladu s ust. § 64 odst. 5 ZDPH důkaz v podobě notářsky sepsaného zápisu ze dne 5.9.2013, v němž jednatel společnosti MASA POLAND R. J. uvedl, že od žalobce odebral řepkový olej v množství 49 980 t a faktury o tomto odběru jsou přílohami notářského zápisu. Řepkový olej jím byl odebrán a dále zpracován na území Polska ve firmě KOMAGRA. Žalovaný toto prohlášení neosvědčil jako důkaz, čímž však postupoval v rozporu s ust. § 64 odst. 5 ZDPH. Žalobce poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) sp. zn. 5 Afs 83/2012. Jestliže žalovaný dospěl k závěru, že žalobcem předložený notářský zápis není důkazem prokazujícím dodání zboží do jiného členského státu, pak je na něm, aby vyzval žalobce, jakým způsobem a za použití jakých důkazů může své důkazní břemeno unést s řádným poučením, jak má takovou výzvu splnit (rozsudek NSS sp. zn. 7 Afs 55/2013, usnesení NSS sp. zn. 1 Afs 76/2013). Podle žalobce je z obsahu notářského zápisu zřejmé, že řepkový olej byl odebrán a dále zpracován na území Polska, tedy že byl žalobcem přepraven na území Polska. Faktury, které jsou přílohami č. 3 a 4 tohoto notářského zápisu, potvrzují, že zboží bylo zapláceno zčásti bezhotovostními bankovními převody a zčásti směnkou vystavenou jednatelem J., což rovněž prokazuje, že řepkový olej byl touto společností odebrán. Předložený notářský zápis považuje žalobce za důkaz o přepravě řepkového oleje do Polska.

2) Správce daně provedl dne 16.10.2014 výslech jednatele J., který dosvědčil, že od žalobce odebral řepkový olej v množství dle faktur, které jsou přílohami 3 a 4 notářského zápisu a výslovně uvedl, že transport zajišťovala firma žalobce na své náklady a na dodací podmínku DDP. Přeprava skončila na parkovišti firmy KOMAGRA a vlastnické právo k řepkovému oleji přešlo z žalobce na společnost MASA POLAND. Žalovaný i přesto tvrdí, že zboží nakupoval dodavatel F. od společnosti JiMa Trade s.r.o., k nakládce zboží docházelo ve skladu této společnosti v Čáslavi a zboží bylo přepraveno

bez překládky přímo do Polska do areálu firmy KOMAGRA v Tychy. Přepřavu zajišťovala společnost JiMa Trade s.r.o. Surový řepkový olej pak prodal žalobce společnosti MASA POLAND. Žalovaný nepovažuje za prokázané, že žalobce pořídil zboží v tuzemsku, protože dodání zboží společnosti MASA POLAND proběhlo s místem plnění v Polsku. Tato tvrzení žalovaného jsou v rozporu s protokolem o výsledku svědka J.

3) Žalobce navrhl provést výslech svědka J. D., jednatele společnosti JiMa Trade s.r.o., který měl dosvědčit, že žalobce pořídil zboží od dodavatele F. v tuzemsku. Žalovaný však tento výslech neprovedl, přestože zapadá do kontextu výsledku svědka J. Žalobce navrhl, aby výslech svědka D. provedl krajský soud.

4. Žalovaný ve vyjádření uvedl k prvním dvěma žalobním bodům, že svědek J. ve své výpovědi ze dne 16. 10. 2014 uvedl, že mezi společnostmi MASA POLAND a žalobcem nebyla uzavřena písemná smlouva a konkrétní podmínky obchodu dojednával pan B. Svědek neví, kde bylo zboží nakládáno, bylo dojednáno dodání na místo určení, tj. do areálu společnosti KOMAGRA v městě Tychy v Polsku. U vykládky zboží za společnost MASA POLAND nikdo nebyl, ale byl tam zástupce společnosti ADPOL Trade Sp.z o.o., prostředníka mezi společnostmi MASA POLAND a KOMAGRA. Podle svědka přepravu zabezpečoval žalobce na základě dohody s panem B. Pan B. sdělil prostřednictvím SMS nebo e-mailu registrační značku vozidla, jméno řidiče a přibližný čas příjezdu. Po příjezdu kamionu před bránu společnosti KOMAGRA byl touto společností proveden laboratorní rozbor a pokud kvalita zboží odpovídala, skončila zde dle dodací podmínky DDP přeprava. Svědek nebyl schopen sdělit, zda byla vypořádána daňová povinnost společnosti MASA POLAND, protože tyto úkony prováděl zmocněnec. Žalovaný shrnul, že svědecká výpověď prokázala, že zboží bylo dopraveno na území Polska, ale neprokázala uskutečnění přepravy v souladu s ust. § 64 ZDPH. Pan B. byl dle zjištění správce daně zaměstnancem dodavatele F. a nikoliv žalobce. Sdělení svědka J. je v souladu se sdělením žalobce, že dopravu zabezpečoval přímý dodavatel F. i se sdělením pana F. a pana B. (svědecké výpovědi, jež jsou obsahem správního spisu), že instrukce ohledně přepravy poskytoval pan B. F. přepravu zabezpečil tak, že tuto provedl jeho dodavatel společnost JiMa Trade s.r.o. tak, že zboží bylo přepraveno z místa nakládky ve skladu společnosti JiMa Trade s.r.o. v Čáslavi přímo do Polska, čemuž svědčí fakt, že odběrateli F. bylo dodavatelem JiMa Trade s.r.o. zboží fakturováno za cenu včetně dopravy a stejně tak bylo fakturováno následně panem F. žalobci. Žalobce nepředložil žádný důkazní prostředek prokazující uskutečnění přepravy jeho jménem a na jeho účet. Žalobcem předložený notářský zápis prokazuje, že společnost MASA POLAND odebrala zboží od žalobce a dále ho zpracovala v Polsku. Neprokazuje však ve smyslu § 64 odst. 5 ZDPH, že došlo k přepravení zboží do jiného členského státu za podmínek stanovených § 64 odst. 1 ZDPH. Skutečnost, že řepkový olej byl odebrán a zpracován na území Polska, správce daně ani žalovaný nezpochybnili. V návaznosti na žalobcovu argumentaci rozsudkem NSS sp. zn. 5 Afs 83/2012 žalovaný uvedl, že jednatel J. se o přepravě zboží ve svém prohlášení nezmínil. Ve svědecké výpovědi pak opět potvrdil pouze odebrání zboží. Ve vztahu k argumentaci žalobce rozsudkem NSS sp. zn. 7 Afs 55/2013 a usnesením rozšířeného senátu sp. zn. 1 Afs 76/2013 žalovaný uvedl, že žalobce byl vyzván výzvou k prokázání skutečností k uplatnění nároku na odpočet daně z předmětných zdanitelných plnění podle ust. § 72 ZDPH. Byl vyzván k prokázání, že místem plnění bylo tuzemsko (§ 7 ZDPH) a že plnění jsou předmětem daně (§ 2 odst. 1 ZDPH). Dále byl vyzván k prokázání oprávněnosti uplatnění osvobození z titulu dodání zboží do jiného členského státu, obzvláště pak

Shodu s prvopisem potvrzuje

k prokázání odeslání nebo přepravení zboží v souladu s ust. § 64 ZDPH. Postup správce daně proto byl zcela v souladu se zákonem. Ke 3) žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že svědeckými výpověďmi J., F. a B. bylo prokázáno, že zboží bylo nakládáno ve skladu společnosti JiMa Trade s.r.o. v Čáslavi a bez překládky přepraveno přímo do Polska, kde ho teprve mohl převzít odběratel. Přeprava byla zahrnuta již v ceně zboží při fakturaci mezi společnostmi JiMa Trade s.r.o. (dodavatelem) a panem F. (odběratelem) a následně rovněž při fakturaci mezi panem F. (dodavatelem) a žalobcem (odběratelem). Proto se žalobcem navrhované provedení svědecké výpovědi J. D. jeví nadbytečným. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s.ř.s.“ a byl vázán obsahem žalobních bodů.
6. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil, že u žalobce proběhla daňová kontrola na DPH za zdaňovací období duben až srpen 2012. Správce daně zjistil, že žalobce deklaroval ve svém přiznání k DPH i dodání surového řepkového oleje polskému odběrateli MASA POLAND jako plnění osvobozená od daně s nárokem na odpočet daně ve smyslu ust. § 64 ZDPH. Správce daně v rámci mezinárodní výměny informací v oblasti DPH zjistil, že společnost MASA POLAND je nekontaktní, takže polská daňová správa nemohla provést kontrolu její dokumentace. Správce daně proto požadoval prokázání podmínek dle ust. § 64 odst. 1 ZDPH po žalobci. Žalobce uvedl, že obchodní vztah se společností MASA POLAND probíhal na základě ústního ujednání o dodání zboží včetně dopravy. Písemné důkazní prostředky neexistují. Dopravu měl zajišťovat dodavatel R. F. (protokol č.j. 874600/13/3218-05400-804782). Jako důkazní prostředek bylo správci daně předloženo potvrzení ze dne 25.3.2013, že ve dnech 19. až 20.4.2012 společnost ADPOL Sp. z.o. dodala zboží ve prospěch společnosti Ecoinvest Corporation SA prostřednictvím vozidel specifikovaných SPZ s uvedením jmen řidičů těchto vozidel, což mělo prokazovat skutečnost, že vozidla naložená surovým řepkovým olejem měla být vyskladněna ve společnosti KOMAGRA v městě Tychy v Polsku. Žalobce tvrdil, že společnost ADPOL měla nakoupit zboží od firmy MASA POLAND. Rovněž uvedl, že faktury za přepravu mezi firmou MASA POLAND a ADPOL by měly být zjistitelné u společnosti ADPOL. Důkazní prostředek prokazující přepravení zboží mezi žalobcem a MASA POLAND však žalobce nepředložil. S výsledkem kontrolního zjištění byl žalobce seznámen dne 31.7.2013 (protokol č.j. 2308237/13/3218-05400-804782) a požádal o stanovení lhůty k vyjádření a doložení dalších důkazních prostředků. Dne 24.9.2013 žalobce předložil notářský zápis, v němž majitel a jednatel společnosti MASA POLAND R. J. prohlásil potvrzení dodání zboží do jiného členského státu. V notářském zápisu, který je součástí správního spisu, jednatel J. uvedl, že ve dnech 18.4. a 19.4.2012 odebral od žalobce řepkový nerafinovaný olej v množství 49 980 Kg. Zboží jím bylo odebráno a dále zpracováno na území Polska ve firmě KOMAGRA v Tychy. Faktury o odběru jsou přílohami 3 a 4 tohoto prohlášení. Na základě uvedeného správce daně uzavřel, že nepochybně existenci zboží a jeho zpracování na území Polska, nicméně žalobce neprokázal naplnění podmínek pro dodání zboží do jiného členského státu, jak mu ukládá ust. § 64 odst. 1 ZDPH. Po ukončené daňové kontrole vydal správce daně rozhodnutí ze dne 24.10.2013 č.j. 2665842/13/3218-24800-81155, jímž žalobci doměřil DPH za zdaňovací období duben 2012. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání. V rámci odvolacího řízení byl žalobce vyzván výzvou žalovaného ze dne 26.6.2015 č.j. 20380/15/5300-22441-701296 k prokázání skutečností (§

92 odst. 4 zákona č. 280/2009 Sb. daňového řádu, v platném znění – dále jen „daňový řád“) potřebných pro správné stanovení daně, a to prokázání, že uplatnil nárok na odpočet daně dle blíže specifikovaných dokladů přijatých od dodavatele R. F. s důrazem na prokázání, že místem plnění bylo tuzemsko a (§ 7 ZDPH) a plnění jsou předmětem daně (§ 2 odst. 1 písm. a) ZDPH). Dále byl žalobce vyzván k prokázání oprávněnosti uplatnění osvobození z titulu dodání zboží do jiného členského státu u konkrétně označených faktur s důrazem na prokázání, že zboží určené odběrateli MASA POLAND bylo odesláno nebo přepraveno z tuzemska žalobcem nebo pořizovatelem nebo zmocněnou třetí osobou dle § 64 ZDPH. Žalobce v reakci na výzvu žalovaného ze dne 26.6.2015 v písemnosti ze dne 5.8.2015 žalovanému sdělil, že předmětné zboží pořídil v tuzemsku a následně je dodal do Polska a navrhl svědeckou výpověď jednatele D., která by měla dosvědčit, že žalobce pořídil surový řepkový olej od dodavatele F. v tuzemsku. Součástí správního spisu je výslech svědka R. F. ze dne 1.4.2014 (protokol č.j. 1176857/14/3218-05400-804782), který uvedl, že ve věci dodávek žalobci prováděl úkony s jeho souhlasem jeho zaměstnanec B. a že zdanitelné plnění zřejmě proběhlo, i když písemná smlouva nebyla uzavřena. Svědek potvrdil, že k nakládce zboží docházelo ve skladu společnosti JiMa Trade s.r.o. v Čáslavi za účasti jeho zaměstnance B. a bylo přepraveno bez překládky do Polska do areálu firmy KOMAGRA. U vykládky v Polsku byl přítomen pan B. Přeprava, kterou zabezpečovala společnost JiMa Trade s.r.o., byla zahrnuta v ceně zboží. Téhož dne provedl správce daně také svědeckou výpověď svědka V. B. (protokol č.j. 1184290/14/3218-05400-804782), který uvedl, že dostal od společnosti JiMa Trade s.r.o. nabídku na surový řepkový olej a jelikož měl i poptávku z Polska na jeho odběr, do obchodu vstoupil s tím, že bude uskutečněn přes daňový subjekt z důvodu finančního zajištění. Jeho zaměstnavatel F. tedy nakoupil surový řepkový olej od společnosti JiMa Trade s.r.o. a dále jej fakturoval žalobci a ten ho následně prodal do Polska. Nakládka zboží proběhla v Čáslavi, a jelikož cena zboží byla včetně dopravy na místo určení do Polska, tak dopravce vybírala a platila společnost JiMa Trade s.r.o. Svědek potvrdil, že to byl on, kdo zajistil odběratele v Polsku a kdo podával konkrétní dispozice společnosti JiMa Trade s.r.o. ohledně vykládky v Polsku. Součástí správního spisu je také svědecká výpověď J. D., jednatele společnosti JiMa Trade s.r.o. (protokol č.j. 892107/14/3309-05402-708971), který se vyjadřoval k obchodní činnosti za jiná zdaňovací období, a to květen a červen 2012. V těchto obdobích společnost JiMa Trade s.r.o. fakturovala surový řepkový olej přímo žalobci na rozdíl od dubna 2012, kdy jej prodávala panu F. Svědek uvedl, že nakládka zboží probíhala v jeho skladě v Čáslavi a pokud si daňový subjekt objednal zboží i s dopravou, tak probíhala vykládka až u zákazníka v Polsku. Přeprava byla součástí ceny zboží. Součástí správního spisu je protokol o svědecké výpovědi jednatele J. (protokol č.j. 2873602/14/3218-05400-806388), který uvedl, že mezi žalobcem a ním nebyla uzavřena písemná smlouva a konkrétní podmínky obchodu dojednával za žalobce pan B. Svědek neví, kde bylo zboží nakládáno. Bylo dojednáno dodání na místo určení do areálu společnosti KOMAGRA ve městě Tychy v Polsku. U vykládky zboží za společnost MASA POLAND nikdo nebyl, byl tam zástupce prostředníka společnosti ADPOL Trade. Dle svědka přepravu zabezpečoval na základě dohody s panem B. daňový subjekt. Svědek dále popsal způsob doručení zboží do areálu společnosti KOMAGRA, jeho kontrolu a vyložení.

7. O odvolání žalobce bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného tak, že žalovaný změnil rozhodnutí správního orgánu I. stupně, když dospěl k závěru, že o dodání zboží do jiného členského státu se v posuzovaném případě nejedná, neboť přeprava zboží je spojena s dodáním zboží na předchozím článku řetězce s místem plnění pro žalobce v jiném členském státě, a to konkrétně v Polsku. Jelikož k intrakomunitárnímu dodání došlo na předchozím článku řetězce a z hlediska dodavatele se místo plnění posuzuje podle

Shodu s prvopisem potvrzuje

§ 7 odst. 2 ZDPH, tedy tam, kde přeprava zboží začíná, pak z hlediska žalobce následné dodání zboží pro společnost MASA POLAND se posuzuje podle § 7 odst. 1 ZDPH, tedy z místem plnění tam, kde se zboží nachází v době, kdy se dodání uskutečňuje. Daňový subjekt měl proto povinnost přiznat a zaplatit daň podle polských daňových zákonů. Žalovaný vyhodnotil, že posuzované dodávky zboží jsou tzv. klidovými dodávkami, tedy dodáním bez přepravy a místem plnění je Polsko. S ohledem na ust. § 2 odst. 1 ZDPH tato plnění nejsou předmětem daně dle ZDPH, neboť předmětem daně je dodání zboží z místem plnění v tuzemsku, k čemuž v posuzované věci nedošlo. Dodávku mezi žalobcem a společností MASA POLAND nelze označit za intrakomunitární dodání, protože k intrakomunitárnímu dodání došlo v předchozím článku řetězce, a proto žalobci nemohl vzniknout nárok na odpočet podle § 72 ZDPH ze zdanitelných plnění přijatých od dodavatele F. Žalobce nepřijal tuzemské zdanitelné plnění, ale pořídil zboží s místem plnění v Polsku (body [36], [37] a [40] napadeného rozhodnutí).

8. Podle ust. § 64 odst. 1 ZDPH dodání zboží do jiného členského státu plátcem osobě registrované k dani v jiném členském státě, které je odesláno nebo přepraveno z tuzemska plátcem nebo pořizovatelem nebo zmocněnou třetí osobou, je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně, s výjimkou dodání zboží osobě, pro kterou pořízení zboží v jiném členském státě není předmětem daně.
9. Podle ust. § 64 odst. 5 ZDPH dodání zboží do jiného členského státu lze prokázat písemným prohlášením pořizovatele nebo zmocněné třetí osoby, že zboží bylo přepraveno do jiného členského státu, nebo jinými důkazními prostředky.
10. Podle ust. § 11 odst. 1 ZDPH za místo plnění při pořízení zboží z jiného členského státu se považuje místo, kde se zboží nachází po ukončení jeho odeslání nebo přepravy pořizovateli.
11. Podle ust. § 7 odst. 1 ZDPH místem plnění při dodání zboží, pokud je dodání zboží uskutečněno bez odeslání nebo přepravy, je místo, kde se zboží nachází v době, kdy se dodání uskutečňuje.
12. Podle ust. § 7 odst. 2 věty první ZDPH místem plnění při dodání zboží, pokud je zboží odesláno nebo přepravováno osobou, která uskutečňuje dodání zboží, nebo osobou, pro kterou se uskutečňuje dodání zboží, nebo zmocněnou třetí osobou, je místo, kde se zboží nachází v době, kdy odeslání nebo přeprava zboží začíná.
13. Jelikož žalobce deklaroval dodání surového řepkového oleje polskému odběrateli MASA POLAND jako zdanitelné plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně, byl povinen prokázat splnění podmínek stanovených § 64 odst. 1 ZDPH. Jeho povinností bylo prokázat nejen dodání zboží do jiného členského státu osobě registrované k dani, ale také že zboží bylo odesláno nebo přepravováno z tuzemska žalobcem nebo pořizovatelem nebo zmocněnou třetí osobou. Jen takové zboží je pak osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně (§ 64 odst. 1 ZSDP). Žalobce v této souvislosti označil za žalovaným nesprávně vyhodnocený důkaz v podobě notářského zápisu sepsaného s jednatelem společnosti MASA POLAND, jenž žalobce považuje za důkaz ve smyslu ust. § 64 odst. 5 ZSDP. Krajský soud důvodnost tohoto žalobního bodu neshledal. Plně se ztotožňuje s vyhodnocením žalovaného, že notářský zápis prokazuje odebrání zboží prostředníkem polskou společností ADPOL Trade ve prospěch odběratele MASA POLAND na území Polska konkrétně v areálu firmy KOMAGRA a také další zpracování zboží na území

Shodu s prvopisem potvrzuje

Polska. Neprokazuje však, že dopravu zboží do Polska zajišťoval žalobce. Zcela shodně vyznává také výslech jednatele J. provedený správcem daně dne 16. 10. 2014, v němž svědek zopakoval svá tvrzení uvedená již v notářském zápisu a dále uvedl, že transport zboží zajišťovala firma žalobce na své náklady. Svědek J. však současně uvedl, že nebyl přítomen dodání zboží v areálu společnosti KOMAGRA ani nikdo jiný z jeho společnosti. Proti jeho tvrzení, že transport zajišťovala společnost žalobce, stojí jiné svědecké výpovědi, jež jsou obsahem správního spisu, a to výpovědi R. F., jeho zaměstnance B. a J. D. Tito svědci shodně vypověděli, že zboží nakoupil od společnosti JiMa trade s.r.o. R. F. prostřednictvím svého zaměstnance B. včetně přepravy zboží do Polska, kdy úhrada dopravy byla součástí kupní ceny. Zboží bylo naloženo ve skladu společnosti JiMa trade s.r.o. v Čáslavi a odtud bez překládky dopraveno do Polska do areálu firmy KOMAGRA. Takto nakoupené a odebrané zboží, jehož doprava byla zajištěna již na úrovni článku představovaného R. F. a byla až po okamžik jeho vydání v Polsku řízena zaměstnancem B., bylo prodáno žalobci. K předání zboží mezi žalobcem a společností MASA POLAND tak došlo až v Polsku, kam však bylo zboží dopraveno v dispozici firmy R. F. Svědecké výpovědi označených svědků vyznávají ohledně rozhodných skutečností zcela shodně a žalobce způsob dopravy žádným konkrétním způsobem nerozporoval ani v daňovém řízení ani v podané žalobě. Skutečnost, že kupní cena zboží byla firmou MASA POLAND žalobci uhrazena, nepředstavuje důkaz o přepravě. Žalobcem použitou argumentaci rozsudkem NSS sp. zn. 5 Afs 83/2012 považuje krajský soud za nepřiléhavou, neboť v případě žalobce se nejedná o podezření z daňového podvodu, ale o neprokázání náležitostí, které by jej opravňovaly k uplatnění postupu podle ust. § 64 odst. 1 ZSDP. Žalobcovu námitku, že správce daně, respektive žalovaný postupovali v rozporu s judikaturou představovanou rozsudkem NSS sp. zn. 7 Afs 55/2013 a usnesením sp. zn. 1 Afs 76/2013 neshledal krajský soud důvodnou, neboť žalobce byl žalovaným vyzván konkrétní výzvou ze dne 26. 6. 2015 k prokázání nezbytných skutečností. Obsah výzvy je velmi detailní, dostatečně specifikovaný a odkazuje na konkrétní zákonná ustanovení. Správce daně nelze vinit z nedostatečného vymezení okruhu skutečností, které byl žalobce povinen prokázat. Ani přes dostatečnou specifikaci však žalobce své důkazní břemeno neunesl.

14. Krajský soud neshledal důvod k opětovnému výslechu svědka J. D. Z jeho výpovědi, která je součástí správního spisu (protokol č. j. 892137/14/3309-05402-708971), je zřejmé, že se sice týká zdaňovacích období květen a červen 2012, vyplývá z ní však, že svědek jakožto jednatel společnosti má jen obecný přehled o tom, jakým způsobem probíhá nakládka ve skladě v Čáslavi, když konkrétně tuto činnost zajišťuje skladník, který je zaměstnancem společnosti provozující sklad. Svědek však výslovně uvedl, že pokud si odběratel objedná zboží i s dopravou, pak tuto zajišťuje jeho firma a zboží naložené ve skladě v Čáslavi je pak vyloženo až u zákazníka, v případě žalobce v Polsku. V kontextu svědeckých výpovědí svědků F. a B. je pak nutno výpověď svědka D. vnímat jako součást ucelené informace o dopravě předmětného zboží ze skladu do Polska. Shodně vyznává i vlastní tvrzení žalobce, že dopravu zboží do Polska zajišťoval jeho dodavatel F. a její úhrada byla součástí kupní ceny zboží. Další výslech svědka proto soud shledal nadbytečný.
15. Na základě uvedené právní argumentace neshledal krajský soud žádný z žalobních bodů důvodným a žalobu proto v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl. Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

16. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když podle obsahu soudního spisu procesně úspěšnému žalovanému v tomto řízení žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 28. února 2018

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu